

Rep.Nr.

2009/2952

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 18 DECEMBER 2009.

1^e KAMER

Administratieve geldboete
Tegensprekelijk
Definitief

In de zaak:

L. J. , wonende te

Appellant, verschijnt in persoon;

Tegen:

DE DIRECTEUR-GENERAAL VAN DE FEDERALE
OVERHEIDSDIENST WERKGELEGENHEID, ARBEID EN
SOCIAAL OVERLAG, met kantoren te 1070
BRUSSEL, Ernest Blerotstraat 1;

Geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr.
S. Botticelli loco Mr. M. Van Reybrouck,
advocaat te Brussel;

★

★

★

Na beraadslaging, velt het Arbeidshof te Brussel
het hiernavolgend arrest:

Gelet op de stukken van de rechtspleging en
ondermeer op:

- het eensluidend verklaard afschrift van het vonnis uitgesproken op tegenspraak door de 27^e kamer van de Arbeidsrechtbank te Brussel op 6 februari 2009 (AR nr 8485/08);
- het verzoekschrift tot hoger beroep ontvangen op de griffie van het Arbeidshof op 18 maart 2009;
- de besluiten van geïntimeerde, ontvangen ter griffie op 5 juni 2009;
- het schriftelijk advies van de heer J.J. Andre, advocaat-generaal, ontvangen ter griffie op 12 november 2009;

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging op de openbare terechtzitting van 6 november 2009, waarna de zaak werd meegedeeld aan het Openbaar Ministerie voor advies waarop partijen niet hebben gerepliceerd en waarna de zaak van rechtswege in beraad werd genomen.

★

★

★

I. RELEVANTE FEITEN EN RECHTSPLEGING

Op 17-10-2006 om 13 u voerde de Sociale Inspectie van de FOD Sociale Zekerheid een onderzoek uit in een pand gelegen te Borgerhout, Albrecht Rodenbachstraat, 11 waarin verbouwingen werden uitgevoerd.

Dit pand waar de heer I intussen is gedomicilieerd, is eigendom van de moeder van de heer L.

Op de 2de verdieping trof de inspectie twee Roemeense mannen in werkkledij aan, de heren F. en M. M.

De heer Florin M. verklaarde bij die gelegenheid dat hij sinds 12u30 aan het werk was. Een zekere Mohammed die hij in Brussel in een park had ontmoet zou hem gevraagd hebben zakken steenpuin te ruimen en in een container te gooien. Hij zou daar niet voor betaald worden.

De heer Mihai M. verklaarde dat hij samen met zijn broer steenpuin naar buiten droeg om het in de container te gooien op vraag van een man die ham van Brussel naar Antwerpen had gevoerd. Hij dacht dat die persoon hen geld zou geven maar wist het eigenlijk niet daar het contact via zijn broer verliep.

Op 6-3-2007 werd de heer L. gehoord over die vaststellingen. Hij verklaarde dat de gebroeders M. ook op 16-10-2006 vijf uren voor hem hadden gewerkt, doch dat hij hen er niet voor betaalde omdat het een tegenprestatie was voor een vriendendienst die hij bewezen had aan een zekere Kostjel, een familielid van de gebroeders Milea.

Hij zou aan Kostjel hebben gevraagd of hij iemand kende die hem kon helpen bij het weghalen van steenpuin. Hij haalde hen op en bracht hen naar de werf. Daar het een vriendendienst betrof meende hij dat geen arbeidsvergunning nodig was, zo stelde hij.

Hij legde een bestek en facturen voor met betrekking tot de bepleisteringswerken, uitgaande van de firma bvba Peseco voor een bedrag van 5.300 euro en een bestek van nog uit te voeren bezettings- en betegelingswerken aan de appartementen van dezelfde firma.

De sociale inspectie stelde op 13-3-2007 een Pro Justitia op wegens het tewerkstellen van buitenlandse werknemers zonder geldige arbeidsvergunning.

Het strafdossier werd op 24-4-2007 geseponeerd door de Arbeidsauditeur te Antwerpen.

Bij brief van 28-2-2008 werd de heer L. uitgenodigd om te worden gehoord in zijn verweermiddelen. Hij gaf daaraan geen gevolg waarop geïntimeerde de bestreden beslissing nam van 27-5-2008.

Bij die beslissing werd aan de heer L. een administratieve geldboete opgelegd van 2 x 3000 euro, waarvan 3.600 Euro met uitstel en 2.400 Euro effectief wegens volgende inbreuk;

- B) het zonder vooraf een arbeidsvergunning te hebben verkregen van de bevoegde overheid, doen of laten verrichten van arbeid door een

buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging.

- inbreuk op art 4§1, 1ste lid van de wet van 30-4-1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers;
- strafbaar gesteld door art 12,1° van voormelde wet;
- vatbaar voor een administratieve geldboete op basis van art 1 bis §1, 1°a) van de wet van 30-6-1971
- waarbij twee buitenlandse onderdanen betrokken waren, M Florin en M Mihai.

Met het bestreden vonnis, gewezen bij verstek t.a.v. de heer I werd de vordering ontvankelijk, doch ongegrond verklaard en werd de heer I veroordeeld tot de kosten van het geding door geïntimeerde begroot op 75 euro;

II. VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

De heer L stelde bij een op 18-3-2009 ter griffie ontvangen verzoekschrift hoger beroep in tegen de uitspraak van de arbeidsrechtbank. Hij vordert de hervorming ervan omdat de arbeidsrechtbank geen rekening heeft gehouden met facturen.

Geïntimeerde verzoekt dat het hoger beroep onontvankelijk zou worden verklaard en ondergeschikt vordert zij de bevestiging van het bestreden vonnis.

★

★

★

III. BEOORDELING

A. Ontvankelijkheid.

Het hof meent de exceptie van onontvankelijkheid niet te kunnen inwilligen.

Het blijkt immers dat het hoger beroep werd ingediend binnen de maand na de kennisgeving aan

de heer I van het vonnis bij gerechtsbrief, hetgeen gebeurde op 20-2-2009.
Het hoger beroep is derhalve ontvankelijk.

B. Ten gronde

Binnen het toepassingsgebied van de wet van 30-4-1999 vallen "de buitenlandse onderdanen die anders dan krachtens een arbeidsovereenkomst, arbeid verrichten onder het gezag van een ander persoon."

Zij worden gelijkgesteld met buitenlandse werknemers (art 3).

Het volstaat derhalve dat zij arbeid verrichten onder gezag van een ander persoon zonder dat vereist is dat een arbeidsovereenkomst werd afgesloten of dat er loon werd bedongen.

Artikel 4 van de wet bepaalt dat de werkgever die een buitenlandse werknemer wenst tewerk te stellen vooraf een arbeidsvergunning van de bevoegde overheid moet hebben verkregen.

Artikel 12 a van de wet stelt strafbaar de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers die in strijd met de bepalingen van de wet of de uitvoeringsbesluiten ervan, arbeid doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging.

Het staat vast dat de heer L. Mihai en Florin M van Roemeense nationaliteit heeft laten werken onder zijn gezag. Die personen waren niet toegelaten of gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden of tot vestiging. Hij was derhalve strafbaar op grond van artikel 12a van de wet van 30-4-1999.

De heer L verklaarde aan de sociaal inspecteur en ter zitting dat het om een vriendendienst ging. Ter zitting legt hij uit dat hij voor de moeder van de genaamde Kostjel, met wie hij bevriend is, een slaapkamer heeft gemonteerd, en dat diens neven als wederdienst het puin zouden ruimen uit de woning waar hij zou gaan wonen.

Deze verklaring is plausibel, nu Florin M bevestigde dat geen loon was overeengekomen. De heer L verklaarde dat hij niet wist dat hij in zo'n geval een arbeidsvergunning diende te bekomen.

Hij meent dat bij het opleggen van de sanctie geen rekening werd gehouden met het feit dat hij voor de bepleisterings- en betegelingswerken bestekken en facturen kon voorleggen, hetgeen wordt bevestigd in het PV van verhoor.

Dit neemt niet weg dat de heer L over geen arbeidsvergunning beschikte voor de werken die hij door de gebroeders M wel liet uitvoeren zodat terecht een sanctie werd opgelegd.

Wel kan daaruit afgeleid worden dat de opdracht van de gebroers M inderdaad beperkt was, hetgeen eveneens de verklaring van de heer L dat het om een vriendendienst ging aannemelijk maakt.

Het hof merkt nog op dat de heer L toen hij gehoord werd spontaan verklaarde dat de gebroeders M ook op 16-10, de dag voor de vaststelling, voor hem hadden gewerkt. Het hof meent daaruit te kunnen opmaken dat de heer L inderdaad te goeder trouw was.

Het hof deelt de zienswijze van het Openbaar Ministerie dat de heer L onbedachtzaam is geweest door ervan uit te gaan dat hij kon ingaan op de suggestie van de heer Kostjel om een beroep te doen op dienst neven, van Roemeense nationaliteit om puin te ruimen uit de woning die werd gerenoveerd, zonder verder na te gaan of daaraan geen voorwaarden waren verbonden.

Het hof meent met het Openbaar Ministerie, dat er ruime verzachtende omstandigheden in aanmerking moeten worden genomen om de straf aan te passen aan de ernst van de bewezen feiten en o.m. dat volgende elementen hierbij in aanmerking kunnen worden genomen:

- de jeugdige leeftijd van de heer L (geboren op 29-10-1982);
- zijn gebrek aan kennis en ervaring;
- de beperkte omvang van de werkzaamheden die hij liet volbrengen door de gebroeders M, enkel

- voor privé-doeleinden, en het feit dat hij aantoonst dat hij andere werken op regelmatige wijze liet verrichten door een bouwfirma;
- het feit dat hij zich kennelijk niet bewust was van de ernst van de inbreuk;
 - het feit dat hij niet eerder een inbreuk heeft begaan en dat kennelijk nadien ook niet het geval is geweest;

De huidige procedure draagt ertoe bij dat hij zich bewust is dat de maatschappij dergelijke inbreuk als een zware inbreuk beschouwt en deze streng bestraft, zodat kan verhoopt worden dat zij ontradend werkt en de heer L niet in herhaling zal vervallen.

Gelet op deze verzachtende omstandigheden, is het hof van oordeel, overeenkomstig artikel 1quater §9 van de wet van 30-6-1971 betreffende de administratieve geldboeten aan de heer I een uitstel te kunnen toekennen van de tenuitvoerlegging van de betaling voor 85% van de opgelegde geldboete gedurende één jaar en dat 15% ervan of 900,- euro effectief moet worden betaald.

Aangezien de vordering van de heer I gedeeltelijk wordt ingewilligd, zijn de kosten van de rechtspleging ten laste van geïntimeerde. Daar de heer L niet werd bijgestaan door een raadsman kan hij zelf geen aanspraak maken op een rechtsplegingsvergoeding, nu dergelijke vergoeding wordt toegekend voor de kosten verbonden aan de tussenkomst van een raadsman.

★

★

★

OM DEZE REDENEN,

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het gedeeltelijk eensluidend schriftelijk advies van de heer J.J. Andre, advocaat-generaal, neergelegd ter griffie op 12 november 2009 en waarop partijen niet hebben gerepliceerd;

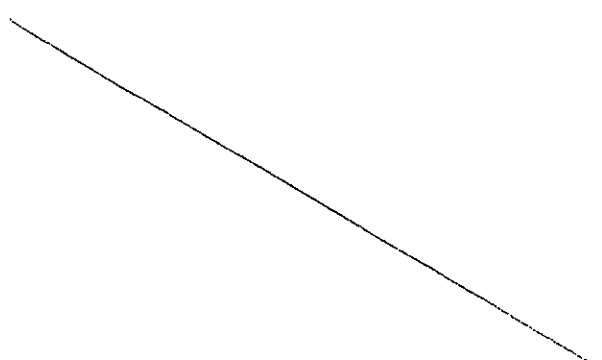
Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Hervormt het bestreden vonnis in de mate het de administratieve beslissing van 27-5-2008 volledig heeft bevestigd.

Bevestigt die beslissing in de mate aan de heer Lamrini een administratieve geldboete werd opgelegd van 2 x 3000,- euro, vernietigt ze voor het overige.

Kent uitstel toe voor de tenuitvoerlegging van de betaling gedurende de duur van één jaar voor 85% van die boete of 5.100,- (vijfduizendhonderd) euro en zegt dat 15% van die geldboete, hetzij 900,- (negenhonderd) euro, effectief verschuldigd is.

Legt de kosten van beide aanleggen ten laste van geïntimeerde partij.

Aldus gewezen door de eerste kamer van het
Arbeidshof te Brussel en ondertekend door:

G. BALIS: Kamervoorzitter

S. ALAERTS: Raadsheer in sociale zaken als
werkgever

B. MUSSCHE: Raadsheer in sociale zaken als
werknemer-bediende

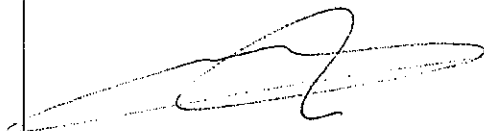
L. COEN: dd. Griffier-hoofd van dienst

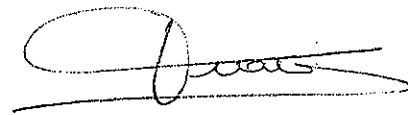
L. COEN.

G. BALIS.

B. MUSSCHE.

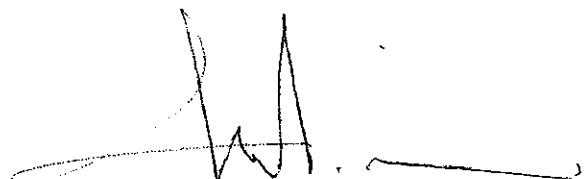

S. ALAERTS.

Het arrest is uitgesproken op de openbare
terechtzing van de eerste kamer van het
arbeidshof te Brussel op 18 december 2009 door G.
Balis, kamervoorzitter en L. Coen, dd. griffier-
hoofd van dienst.

L. COEN

G. BALIS.

